

„Nicolae Ceaușescu era foarte inteligent, cu tovarășa era mai dificil..”

A fost dat afară de două ori din facultate. Prima oară l-au acuzat că tatăl lui, care era preot, ar fi fost legionar, iar a doua oară i-au reproșat că avea drept mentor un prieten al lui Iosip Broz Tito. A lucrat la „capătul pământului”, iar acolo a promis că va ajunge profesor doctor inginer. Și s-a ținut de cuvânt. Povestea lui începe în anul 1932, are peste 90 de ani, dar continuă să lucreze și îi face mare plăcere să stea în laborator.

Interviu realizat de Sorin BARBU

Erați copil în perioada celui de-Al Doilea Război Mondial...

Și a fost foarte, foarte greu. Eram destul de mic, dar țin minte că mă duceam la școală pentru că îmi doream foarte tare să învăț. Era foamete și multă teamă, dar măcar în familia noastră tata nu a mers pe front și a rămas acasă pentru că era preot.

V-ați propus încă de la început să aveți o profesie legată de domeniul auto?

După ce am terminat liceul am vrut să dau admiterea la Facultatea de Medicină, dar nu m-au primit așa că m-am dus la Electrotehnică, la Timișoara. Acolo era decan un cetățean cu origini evreiești care m-a exmatriculat și mi-a și scris pe diploma de liceu că nu am voie la nicio universitate din țară. A făcut acest gest pentru că spunea că tata a fost legionar, ceea ce nu era adevărat, pentru că, așa cum v-am spus, el a fost preot. Așa erau vremurile, nici preoții nu erau foarte bine văzuți...

Și ce ați făcut?

M-am dus la Ministerul Învățământului și când cei de acolo au văzut că am doi ani de facultate mi-au zis să intru în învățământ. După o perioadă m-a remarcat Constantin Doncea și m-a înscris la Institutul Politehnic, dar după ce el a căzut în dizgrație, m-au exmatriculat și de la București. Cei de la „Polizu” au zis că sunt protejatul lui... Doncea care a fost apropiat de Iosip Broz Tito (n.r. fost conducător al partizanilor iugoslavi și apoi prim-ministru în Iugoslavia). Când venea

Tito în România, Doncea îl vedea înainte lui Gheorghiu Dej, iar asta a supărat foarte tare.

Director de liceu la Sulina, orașul în care și-a cunoscut soția

Dar până la urmă, cu cei doi ani de facultate, ați intrat în învățământ?

În anul 1958 am fost trimis de Ministerul Învățământului la Sulina. Acolo am reparat o clădire care aparținea Regiei Autonome „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” și am transformat-o din școală profesională în liceu. Iar după aceea m-au numit directorul liceului. Aici o să fac o mică paranteză. Eu am avut motocicletă de la 18 ani, iar când am fost detașat la Sulina aveam un model Simpson, care arăta foarte bine și m-a ajutat să-mi cuceresc soția (râde). Ea era elevă la liceul unde eu am fost director și uite că sunt atâția ani de când suntem împreună și am trecut prin multe lucruri.

AM O FATĂ CARE ESTE MEDIC STOMATOLOG, CRED CĂ DE LA SOȚIE A LUAT MAI MULTE, EA A FOST FARMACISTĂ ANI MULȚI.

Și cum ați ajuns de la Sulina, cu doi ani de facultate, profesor doctor inginer?

Atunci s-a întâmplat un moment extraordinar! Doamna Naumov Niculina, o profesoară foarte bine pregătită, dar „deocheată”, ca și mine, pentru că soțul ei era avocat și îl arestaseră, mi-a spus: „Nu este păcat, tovarășe director, să vă irosiți inteligența la capătul pământului?”. Atunci i-am răspuns: „Până nu ies profesor doctor inginer nu mă opresc”. M-am dus și am dat admitere la zi la Brașov și am terminat ca șef de promoție, la Autovehicule Rutiere. După aceea am vrut să mă perfecționez în domeniul automobilelor și am fost la Uzina de Autoturisme de la Pitești.

Ați stat mult la Pitești?

Doar un an, pentru că după aceea am vrut să lucrez la Institutul de Subingineri, care depindea de Politehnica București. La un moment dat m-am făcut remarcat în fața tovarășului Nicolae Ceaușescu prin alimentarea tractoarelor pe gaz. Erau 43.000 de tractoare diesel cărora le-am pus și instalație pe gaz.

Impresionat de Nicolae Ceaușescu

Cum ați ajuns la această variantă?

Era un delcoul prin care se făcea schimbul și se puteau folosi ambele soluții. Am lucrat într-un colectiv de cercetare destoinic, cu oameni foarte bine pregătiți. Nicolae Ceaușescu a fost foarte mulțumit de această soluție, dar cei de la Ministerul Agriculturii nu au fost încântați, că „le-a tăiat” din

„S-a remarcat pentru etapa 1974-1983, cu prioritate, colectivul coordonat de ing. Vasile Dumitrescu, șef de lucrări, absolvent și doctorand al Institutului Politehnic Brașov, care în 1981 obține, la Salonul Național de Invenții din București, Marele Premiu pentru motorul cu distribuție variabilă. În același an a realizat la Pitești, ca premieră pentru România, alimentarea cu biogaz a unor tractoare, precum și a unui motor Dacia 1300, modalități de economisire a combustibililor tradiționali.”

Din Monografia UPIT, 2004

cantitatea de motorină. Și ca să-l înșele pe Ceaușescu spuneau că fac economie de doar opt litri de motorină, dar foloseau 32 de metri cubi de gaz.

Ce impresie v-a lăsat Nicolae Ceaușescu?

L-am cunoscut foarte bine și mi-a lăsat o impresie foarte bună. M-a sprijinit foarte mult și făcea acest gest pentru toți cei care munceau și care aveau idei. Nu avea cultură tehnică, dar era foarte inspirat secretarul general al partidului. Era foarte inteligent! Cu tovarășa era mai dificil.... Țin minte că tovarășa Ceaușescu a ținut neapărat să fie conducătoarea institutului de cercetări și pe cel care era în funcție l-au trecut în linia a doua. Nu am avut o impresie bună despre tovarășa! Era foarte... arțăgoasă. Când tovarășul Ceaușescu era singur, fără ea, era blând ca un mielușel, iar când era cu ea era mai sever. Ea era agresivă!

Ați lucrat mulți ani în învățământ. Mai țineți legătura cu foștii studenți?

Da! Și sunt foarte mândru. Am lucrat în învățământ, dar și în cercetare, iar

mulți dintre cei care au învățat câte ceva cu mine au intrat în învățământ.

Ați transmis, mai departe, în familie, pasiunea pentru acest domeniu?

Nu (râde). Soția a fost farmacistă, iar fiica mea a fost atrasă de domeniul medical și este medic stomatolog.

Și acum? Vă odihniți sau...

Acum am o problemă: mi s-a stricat laptopul, dar citesc mult pentru că am multe teme la care să mă gândesc. Am un laborator de cercetare cu profesorul Cicerone Marinescu, la Universitate, și mai lucrez acolo. Încercăm să găsim diferite soluții și abia aștept să mă sune să mă duc. Ne ocupăm de încălzitoare cu tuburi de căldură, extragerea energiei libere din aerul atmosferic. Sunt idei îndrăznețe, iar prima este destul de avansată. Nu mă gândesc prea mult la odihnă, mă duc acolo și stau cu orele. Soția îmi spune că nu mă astâmpăr, dar știe că asta a fost marea mea pasiune. Uneori veneam dimineața acasă, după ce calculam toată noaptea. Și acum îmi place foarte tare să mă duc la laborator.

Vasile Dumitrescu

Profesor, procese și caracteristici ale motoarelor pentru autovehicule, Facultatea de Mecanică și Tehnologie, Catedra Automobile. N. 6 ianuarie 1932, comuna Cocu, Argeș.

- Absolvent al Liceului *Nicolae Bălcescu* Pitești (1953) și al Facultății de Mecanică, Institutul Politehnic Brașov (inginer, 1971).

- Doctorat, Universitatea *Transilvania* Brașov (*Optimizarea procesului de umplere la motoarele pentru autoturismele de fabricație indigenă*), conducător științific, prof. univ. dr. ing. Marin Untaru (1983).

- Inginer, *Întreprinderea Portul Sulina* (1971-1972), asistent (1972-1974), șef de lucrări (1972-1983), conferențiar (1983-1996), profesor (1996), Institutul de Învățământ Superior, respectiv, Universitatea din Pitești.

- Decan al Facultății de Inginerie (1992-2000). Volume reprezentative: *Ciclurile mașinilor și instalațiilor termice*, Pitești, 1996 (în colaborare); *Injecția de benzină*, Pitești, 1999 (în colaborare).

- Numeroase studii publicate în reviste de specialitate din țară și străinătate (Bulgaria, Italia, Iugoslavia).

- Peste 100 teme majore de cercetare în domeniul fabricării autoturismelor. Vizite documentare la universități și mari companii industriale din Franța, Germania.

- Fondator al SIAR (*Societatea Inginerilor de Automobile din România*), membru în *Asociația Română de Teoria Mecanismelor și Mașinilor*, STR (*Societatea Termotehnicienilor din România*), AGIR (*Asociația Generală a Inginerilor din România*), SAE (*Societatea Inginerilor de Automobile*) din Statele Unite ale Americii.

- Contribuții importante la dezvoltarea bazei de cercetare a Facultății de Inginerie, integrarea preocupărilor științifice în activitatea productivă. Pasionat de ecologie, automobilism, mecanică fină.